

til. Tidligere kendte man ikke Bokser i saa stor Udstrækning herhjemme. Nu er der snart ikke en Bank eller en Sparekasse, uden at den indretter Bokser, og i disse Bokser nedlægger man Værdipapirer, som lyde paa Ihændeleveren. Det er saa nemt at skjule den Formue, som ligger der, og det er ogsaa nemt at dele den mellem de eventuelle Arvinger ved blot at skrive paa Papirerne: Det skal Maren have, det skal Mette, og det skal Kresten have. Hvis den højtærede Regering under sine Bestræbelser for at faa flere Penge i Statskassen og faa en retfærdig Forøgelse af de direkte Skatter vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, som ogsaa har været fremhævet tidligere adskillige Gange her i Tinget, tror jeg, at man kunde faa adskillige Millioner Kroner ind i Statskassen ad den Vej.

Vi ere imod at gaa til nye indirekte Skatter, fordi man derved kommer til at ramme den fattige og mindre velstillede Del af Befolkningen. En Mand, som nu har Sæde i det andet Ting, nemlig Professor, Falbe-Hansen, har sagt, at de indirekte Skatter indeholdt en Sum af Taa- rer, Lidelser og Savn for den fattigste Del af Befolkningen, og det er rigtigt, hvad enten man nu vil kalde denne eller hin Vare Fornødenhed eller Nydelsesmiddel, Luksus eller ikke Luksus. Det ærede Medlem, der talte først her i Dag (Johs. Jensen), var inde paa at skelne imellem almindelige Forbrugsartikler og Luksusartikler og mente, at Øl og Brændevin absolut vare Luksusartikler. Hvorfor tog han ikke Smør med? Det gode danske Smør er snart blevet en Luksusartikel for den almindelige danske Befolkning. Man kan se af Tabelværket over Margarinefabrikationen, hvor meget Margarine der produceres herhjemme, og det er ikke til Eksport, men i væsentlig Grad til Forbrug her i Landet. Nyder den almindelige, jævnt stillede Byarbejderbefolkning og Landarbejderbefolkning dansk Smør? Nej, den spiser Margarine. Følgelig er Smørret for dem i høj Grad blevet en Luksusgenstand, men der er ingen af os, og jeg allermindst, der af den Grund vil gaa med til Beskatning af det danske Smør. Det fremstilles jo herhjemme paa Basis af et Raaproduct, som vi selv dyrke, nemlig Korn, men det gør Øl ogsaa, og alligevel mener man at kunne forsvare at gaa til en saa stor Forøgelse af Ølskatten som den foreslaaede. Det er rigtigt, at de direkte Skatter ikke ere populære hos den almindelige Befolkning, heller ikke hos Arbejderbefolkningen,

desværre! Afdøde Finansminister Vilhelm Lassen har en Gang beklaget det. Men der er efter min Mening ingen anden Vej at gaa end at opdrage den almindelige Befolkning til at forstaa det rigtige i, at man udelukkende eller saa godt som udelukkende søger at faa Statens Indtægter ind gennem den direkte Beskatning. Man opdrager Befolkningen til at forstaa, hvorledes Pengene komme ind i Statskassen, og mangiver den derved ogsaa et Begreb om at være agtpaaagivende overfor de Udgifter, hvortil Statens Midler anvendes. Det er min Opfattelse, at hvis man tidligere i langt højere Grad var gaaet over til den direkte Beskatning, vilde den almindelige Befolkning være mere lydør og agtpaaagivende overfor de Udgifter, som de forskellige Regeringer projektere; man vilde fra Befolkningens Side modsætte sig Udgifter, som efter dens Mening ikke vare nødvendige, og vi vilde derved være blevne forskaanede for hele den finansielle Misere, som vi nu ere i.

Der er sagt her i Dag, at Socialdemokraterne ikke ville være med til at skaffe finansiell Balance. Selvfølgelig ere vi interesserede i dette lige saavel som ethvert andet Parti, men der er forskellige Maader at skaffe Balance paa. De ærede Medlemmer, der have talt indtil nu, gaa jo med Undtagelse af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) sammen med Regeringen i Ønsket om at skaffe Balance ved forøgede Skattepaalæg. Vi have derimod den Opfattelse, at hvis Regeringen tog Spørgsmaalet om vor Forsvarsordning op til fornyet Overvejelse og Drøftelse, vilde der være et betydeligt Antal Millioner at spare aarligt paa det Budget, og det er den Vej, som vi finde det rigtigst at gaa. Den direkte Beskatning tvinger Befolkningen til Eftertanke, den indirekte gør den ligegyldig og sløv overfor Statens Anliggender. Vi ere Modstandere af den indirekte Beskatning, ogsaa fordi den rammer den Befolkning, der mindst har Raad til at betale, tungest og den, som lettest kan betale, lettest. Der er foreslaaet en Skatteforhøjelse paa Øl af 2,540,000 Kr., paa Spiritus af 3 Millioner med et rundt Tal, paa Cigaretter af 720,000 Kr., i alt ca. 6,3 Mill. Kr. Den langt overvejende Del heraf skal betales af dem, hvis aarlige Indtægt er 1,500—1,800—2,000 Kr., medens kun en ganske lille Brøkdæl skal betales af dem, der have en aarlig Indtægt af 10,000 Kr. eller derover, de Folk, der have Raad til at drikke